

[Ingomar Petersen.]

Planlægning af forureningsbekæmpelse har så mange berøringsflader med anden planlægningslovgivning, at det vil være hensigtsmæssigt at kunne arbejde med de forskellige planlægningslove som et samlet hele.

Det har efter min mening været meget fornuftigt at udsætte den samlede lovgivning om miljøbeskyttelse til 1. oktober i år, da forskellige retningslinjer og bekendtgørelser endnu ikke er helt færdige fra miljøstyrelsen samt for at give amter og kommuner tid til at forberede administrationen, men det skulle efter min mening være en fordel at sætte kapitlet om planlægning og kortlægning i gang til 1. april i år. De kommunale myndigheder vil på den måde have de fornødne oversigter og kortbilag klar til 1. oktober for behandling af sagerne for beskyttelse af bl.a. vandforsyningsinteresserne, beskyttelse af overfladevand samt placering af særlig forurende virksomheder. Sådanne færdige planer vil lette administrationen af loven fra 1. oktober og ligeledes være medvirkende til at fremme regionplanlægningen, som er en af de vigtigste opgaver, de nyvalgte amtsråd og kommunalbestyrelser skal arbejde med i den kommende periode.

Jeg håber, miljøministeren vil vise forståelse for disse synspunkter.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Som det vil være bekendt, og som også spørgeren her fremhævede, har regeringen truffet beslutning om, at miljøreformen skal træde i kraft den 1. oktober 1974. Beslutningen herom er navnlig begrundet i, at der skal gives kommunerne og erhvervene en rimelig tid til at tilrettelægge administrationen på den enkleste og mest hensigtsmæssige måde.

Inden beslutningen blev truffet, drøftede jeg ikrafttrædelsestidspunktet med repræsentanter for såvel erhvervsorganisationer som de kommunale organisationer og andre. Ved mødet med de kommunale organisationer pegede man fra Amtsrådsforeningens side på det hensigtsmæssige i, at miljølovens planlægningskapitel træder i kraft den 1. april 1974, idet man navnlig lagde vægt på, som spørgeren også gjorde det, at den nye

lov om lands- og regionplanlægning træder i kraft netop denne dato.

Fra anden side blev der imidlertid udtrykt betænkelighed ved at lade en del af miljøloven træde i kraft allerede på dette tidspunkt, og det blev derfor aftalt, at spørgsmålet skulle drøftes på et embedsmandsmøde. Dette er nu sket, og spørgsmålet vil herefter blive drøftet på ny ved et planlagt møde hos mig med de kommunale organisationer den 1. februar, hvor jeg håber vi kan nå til enighed om en ordning, der sikrer, at arbejdet med miljøplanlægningen kan gå i gang fra 1. april i år.

Jeg er altså enig med hr. Ingomar Petersen i, at der er en meget nær sammenhæng imellem lands- og regionplanloven og miljølovgivningen, nemlig den nære sammenhæng på det lange sigt, at det er igennem planlægning, vi skal sikre det gode miljø. Jeg er altså enig i spørgerens intentioner og vil håbe, at vi kan finde en fornuftig løsning på problemet i løbet af ganske få dage.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil ganske kort takke miljøministeren for hans positive syn på denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Westergaard* (DR) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren overveje helt at stoppe indkaldelsen af værnepligtige til civilt arbejde?“

(Spm. nr. 63).

Skriftlig begrundelse.

Der er i dagspressen fremkommet oplysninger, der lader formode, at et meget stort antal militærnægtere vil komme til at vente meget længe på indkaldelse, fordi de to nægterskolors kapacitet er utilstrækkelig. Da samtidig forswarets behov for at indkalde værnepligtige under den nye forsvarsordning må formodes at falde kraftigt, synes der at være grund til at overveje helt at ophøre med indkaldelse af nægtere og derved dels fritage samfundet for store økonomiske belastninger ved dyre nægterinstitutioner, dels fritage de civile værnepligtige for urimelige ulemper med meget sen indkaldelse.